

számára, mint általában az egyéb külföldről folyó jövedelmek tekintetében. Amíg ugyanis az egyéb külföldről folyó jövedelmek magyarországi adómentességéhez egyéb feltételeken kívül az illető állammal fennálló viszonyosságot is igazolni kell, addig a békeszerződés által elszakított területekről folyó jövedelmek adómentességéhez a viszonyosság igazolása szükségtelen.

Az egyéb feltételek teljesítésénél, illetőleg igazolásánál a társulati adó hivatalos összeállítása szigorubb rendelkezéseket tartalmaz, mint a jövedelemadóra vonatkozó összeállítás.

Az 500/1925. P. M. számú rendelet 72. §-a ugyanis kimondja azt, hogy a Magyarországtól elszakított területekről származó jövedelmek — a tőkevagyonból származó jövedelmek kivételével — jövedelemadóval nem rovandók meg. Ahhoz tehát, hogy ezen jövedelmek adómentesek maradjanak, semmi egyébre szükség nincs, mint annak az igazolására, hogy azok tényleg a Magyarországtól elszakított területekről folynak.

A társulati adóra vonatkozólag a 400/1925. P. M. rendelet 4. §-ához kiadott utasítás 2. pontja intézkedik. Ez a paragrafus kimondja azt, hogy a társulati adó alá eső magyarországi vállalat az elszakított területeken lévő telepeiből, ingatlanából és az olyan vállalatok részvényeiből származó jövedelmei után, amely vállalatok 1918 november 1-e előtt az elszakított területen levő székhellyel alakult magyar vállalatok voltak, vagy pedig bel-földi vállalatoknak az elszakított területen volt telepeiből alakultak át ott működő külföldi vállalatokká, nem tartoznak Magyarországon társulati adót fizetni, ha igazolják, hogy ezen jövedelmeik után az elszakított területen a magyar társulati adónak megfelelő adót fizettek. Ugyanezen rendelkezést kell alkalmazni azon vállalat részvényeiből származó jövedelmekre is, amely vállalatnak székhelye Magyarországon van ugyan, de összes telepei az elszakított területen vannak.

A társulati adó alóli mentességhez tehát szükséges először annak az igazolása, hogy az illető jövedelmek külföldi telepből, ingatlanból, vagy a fentiekben meghatározott vállalatok részvényeiből folynak és másodszer igazolni kell azt, hogy az illető államban ezen jövedelem után a társulati adónak megfelelő adót fizetnek. Megjegyzi az utasítás azt, hogy a magyar társulati adónak megfelelő adónemnek tekinthető a külföldi jövedelemadó is az esetben, ha az illető állam területén a társulatok jövedelemadóval rovatnak meg.

Joggyakorlat.

A szolgálati viszonyban élvezett jutalék nem esik általános forgalmi adó alá abban az esetben sem, ha a fél önálló kereseti tevékenységet is folytat. (Közgazgatási bíróság 185/1924.) Panaszos a Sz. B. börönd- és bördiszmuáru-gyára budapesti cégtől helyi képviselői minőségében élvezett jutalékok után 1921. évi szeptembertől 1922. év február hó végéig összesen lerótt 1668 K általános forgalmi adónak visszatérítését kérte azért, mert mint a nevezett cég alkalmazottjának kereseti tevékenysége adóval nem róható meg. Ezt a kérést a m. kir. adóügyi utmutató és ellenőrző hivatal azért utasította el, mert a panaszos saját beismerése szerint is nemcsak a cég áruit adja el, hanem oly cikkekben, melyeket a nevezett cég nem gyárt, saját számlájára

is dolgozik s így tevékenysége önálló vállalkozásnak minősül. A panaszt jogosnak kellett elismerni. Az 1921. XXXIX. t.-c. 29. §-ának harmadik bekezdése szerint e törvény alkalmazása szempontjából nem tekinthető önálló kereseti tevékenységnek az oly tevékenység, midőn valaki bér, vagy szolgálati viszonyban munkaerejét egy vagy néhány munkaadó számára köti le. Panaszos igazolta, de különben nem is vitás, hogy a Sz. B. cégnél mint helyi képviselő áll alkalmazásban, az e minőségben élvezett jutaléka után tehát az általános forgalmi adó nem követhető. Ha panaszos ezen foglalkozása mellett saját számlára is folytatott adó alá eső kereseti tevékenységet, az ebből származó bevétele után általános forgalmi adót fizetni köteles, de ezen önálló kereseti tevékenység folytatása nem teszi adókötelessé a szolgálati viszonyból folyó jutalékot. A két tevékenység egymástól elkülönítve és függetlenül vonandó az adófizetési kötelességre megállapítása szempontjából elbírálás alá s a szóbanforgó jutalék után bélyegben lerótt adó visszatérítését el kellett rendelni, tekintet nélkül arra, hogy a saját számlára történt foglalkozás után — amelyből eredő bevétele megállapítva nincs — esetleg adót fizetni köteles lett volna.

A végzendő munka ellenértéke vagy áruszállítás fejében előleg címén bevételezett összeg forgalmi adó alá esik. (Közigazgatási bíróság 3528/1924. sz.) A panasznak helyet adni nem lehetett, mert az 1921. XXXIX. t.-c. 31. §-a értelmében az általános forgalmi adó alapja az adóköteles fél által szállított áruk, valamint az általa végzett munkateljesítmények ellenértéke fejében teljesített fizetések összege, melyet az adóköteles fél a 130.000/1921. sz. pénzügyminiszteri utasítás 67. §-a értelmében 24 óra alatt bélyegjegyekben leróni tartozik, amely törvényes rendelkezéssel egy tekintet alá esik a végzendő munka, vagy áruszállításra előleg címén felvett összeg is, mint lényegileg a kereseti tevékenység körében teljesítendő áruszállítás ellenértéke fejében teljesített fizetés, tehát adóköteles bevétel. Panaszos fél az általa teljesítendő munka ellenértéke és áruszállítás fejében előleg címén bevételezett összeg, tehát mint a végzendő munkateljesítmény vagy szállítandó áru ellenértéke fejében teljesített fizetés után — amely a nem vitás tényállás szerint a jelen esetben 4.000.000 koronát tett ki — a törvényesen járó 3%-os forgalmi adót a hivatkozott határidőben le nem róttá. Jogosan és törvényes alapon lett tehát a megrövidített adó fizetésére kötelezve és pedig annyival is inkább, mert ez a rendelkezés a panaszosra sérelmes nem is lehet, amennyiben ha való volna panaszos azon előadása, hogy a teljes ár, tehát az előleg után is az adó az áru leszállítása alkalmával lerovatott, jogában fog állani az esetleg kétszeresen lerótt adó visszatérítését kérni.

A bánya által kitermelt és a bányauzemben felhasznált szén forgalmi értéke nem vonható forgalmi adó alá. (Közigazgatási bíróság 10.460/1925.) A bányauzemben felhasznált szén forgalmi értéke, azaz 36.190.764 korona után kivetett általános forgalmi adót fenntartani nem lehetett, mert a bányavállalat által kitermelt szénnek a bányavállalat üzemében való felhasználása nem tekinthető sem áruszállításnak, sem pedig saját háztartásban való felhasználásnak és így ennek forgalmi értéke az 1921. XXXIX. t.-c. cikknek sem 30. §-ában, sem 31. §-a 2. bekezdésében foglalt rendelkezések alapján forgalmi adó alá nem vonható.

Ha a szőlőbirtokos saját termésű borát bejegyzett cégű borkereskedésében árusítja: általános forgalmi adót köteles fizetni. (Közigazgatási bíróság 12.153/1923.) Az 1921. XXXIX. t.-c. 29.